

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mráčky a soudkyně Michaely Bečkové v právní věci žalobkyně: **Mlékárna Hlinsko, a. s.**, Kouty 53, Hlinsko, zast. advokátkou JUDr. Sylvií Sobolovou, Ph.D., Jungmannova 745/24, Praha 1 – Nové Město, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, Na Františku 1039/32, Praha 1 – Staré Město, zast. advokátem JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D., Rubešova 162/8, Praha 2 – Vinohrady, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2021, čj. MPO 536324 /21/61500, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2023, čj. 11 A 175/2021-162, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný zamítl žádost žalobkyně o poskytnutí dotace. Žalobkyně se bránila u Městského soudu v Praze a uspěla. Městský soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. Ačkoli žalovaný zdůraznil, že pro věc je určující posouzení možného střetu zájmů Ing. Andreje Babiše, touto otázkou se vůbec nezabýval. Pouze odkázal na výsledek auditu provedeného Evropskou komisí, podle kterého je zřejmé, že poskytnutá dotace by nebyla proplacena z evropských fondů, a musela by být ve výsledku vyplacena ze státního rozpočtu České republiky, s čímž dotační podmínky nepočítají. Tento důvod zamítnutí žádosti (chybějící zdroj financování dotace) označil městský soud obecně za přípustný, ovšem pouze pokud by existovalo právně závazné rozhodnutí Evropské komise. Z takového rozhodnutí by muselo definitivně vyplývat, že dotace nebude proplacena z evropských fondů (z důvodu střetu zájmů). Žalovaný měl reagovat na výhrady žalobkyně proti závěrům auditu a zabývat se otázkou střetu zájmů.

[2] Žalovaný (stěžovatel) se proti závěru městského soudu nyní brání kasační stížností, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku. V odůvodnění návrhu uvedl, že nyní musí vydat nové rozhodnutí. Pokud však NSS rozsudek městského soudu zruší, „obživne“ původní rozhodnutí, které bude s novým rozhodnutím v obsahovém rozporu.

Konkurence obživlého a nového rozhodnutí je judikaturou řešena prostřednictvím přezkumného řízení podle správního řádu, což ale v tomto případě vylučuje § 14q zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (rozpočtová pravidla). Může tak nastat procesně neřešitelná situace rozporná se zásadou *ne bis in idem*. To by znemožnilo i zpětné vymožení vyplacené dotace. To je bezprecedentní a mimořádné. Stěžovatel cituje pasáž usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, která se věnuje vhodnosti a přiměřenosti odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení však vychází z odlišné skutkové situace, a to ve věci rozhodnutí o přiznání starobního důchodu, proti němuž existuje obrana ve formě námitek. Stěžovatel vidí splnění předpokladu hrozící závažné újmy právě v nemožnosti domoci se zákonnými prostředky vrácení dotace. Je tak ohroženo hned několik veřejných zájmů, a to zájem na stabilitě veřejných rozpočtů, zájem na řádném nakládání s finančními prostředky, zájem na předcházení nesrovnalostem a zájem na právní jistotě a jednotném postupu správních orgánů. Přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s žádným soukromým nebo veřejným zájmem. Na dotaci neexistuje právní nárok, tudíž žalobkyni přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout žádná újma, uzavírá stěžovatel.

[3] Žalobkyně s návrhem nesouhlasí.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[5] Kasační stížnost nemá v projednávané věci odkladný účinek, který by vyplýval ze zákona. NSS ho však může přiznat, jsou-li společně splněny tři základní předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro stěžovatele znamenají újmu; 2) újma je pro stěžovatele nepoměrně větší než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně naplnění těchto podmínek nese stěžovatel.

[6] Žalovaný může navrhnout přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze stejných důvodů jako žalobce (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Rozšířený senát k tomu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, doplnil, že „*hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*“, neboť „*obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku*“ (bod 35 cit. usnesení). Pokud by pouhá hrozba dvou rozhodnutí byla důvodem pro odkladný účinek, pak by jej bylo nutné přiznávat téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí krajský soud zrušil. Přiznání odkladného účinku bude třeba jen ve výjimečných případech, ve kterých „*odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem*“ (bod 27).

pokračování

[7] Stěžovatel se obává toho, co nastane, pokud NSS kasační stížnosti vyhová a stěžovatel v mezidobí vydá vyhovující rozhodnutí. V takovém případě by tedy vedle sebe existovalo „oživené“ zamítavé rozhodnutí a nové vyhovující rozhodnutí. Stěžovatel má pravdu, že důležitý veřejný zájem by mohl být ohrožen v případě, že by byla žalobkyni přiznána a vyplacena dotace, která jí - po řádném vyhodnocení všech relevantních podkladů a správné aplikaci zákona – přiznána být neměla. Dotaci by nebylo možné vymoci zpět a tato skutečnost by měla významný negativní vliv na veřejné rozpočty. Městský soud však ve svém rozsudku stěžovatele nijak věcně nezavázal k obsahu rozhodnutí o žádosti, rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost. Neformuloval právní názor, který by stěžovatele zavazoval k určitému výsledku. Ochrana veřejného zájmu, jehož se stěžovatel v návrhu dovolává, tj. zabránit neoprávněnému přiznání a vyplacení dotace, je nyní v jeho rukou a nijak jej neochrání odkladný účinek kasační stížnosti.

[8] Stěžovateli lze přisvědčit, že rozpočtová pravidla (zejména § 14q odst. 2) mu nevytváří prostor k tomu, aby se mohl vypořádat s procesní situací, která by nastala po vydání nového rozhodnutí ve spojení s (možným) „oživením“ prvního, nyní zrušeného rozhodnutí. Jak už ale NSS několikrát uvedl, sama existence dvou protichůdných rozhodnutí není důvodem k přiznání odkladného účinku (viz shora citované usnesení rozšířeného senátu 10 Ads 99/2014). Citované usnesení rozšířeného senátu navíc nevycházelo, jak tvrdí stěžovatel, z nějakých specifických skutkových okolností, ale naopak poskytuje výklad platný ve veřejném právu obecně.

[9] NSS tedy nenašel důležitý veřejný zájem, kterému by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout újma. Proto NSS návrhu nevyhověl.

[10] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu